

Arrest

nr. 62 543 van 31 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 april 2010, verklaart er zich op 12 april 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 15 februari 2011, verstuurd op 15 februari 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Tadzjiek van etnische origine te zijn. U verklaart minderjarig te zijn.

“U bent in Saighan (provincie Bamyán) geboren maar toen u vijf of zes jaar oud was, is uw familie naar Mazar-i Sharif (provincie Balkh) verhuisd. Uw vader zat in de transportsector en uzelf bent na enkele jaren studie in een garage gaan werken. Op die manier bekostigde u ook de studies van uw broers. Jullie woonden in de wijk Karta-i Bukhti in een deel van het huis van uw oom. Hij bewoonde met zijn zoon H.(...) en diens gezin het andere deel van het gebouw. Sedert jaar en dag kende u B.(...), de

dochter van H(...), die ongeveer even oud is als u. Jullie waren bijzonder goed bevriend en het was uw wens met haar te trouwen. Echter, haar vader was een rijke handelaar terwijl uw eigen gezin eerder arm was. De bruidsschat was onbetaalbaar en een huwelijk was bijgevolg uitgesloten, zo zei uw moeder. Dit stond niet in de weg dat er wederzijdse gevoelens waren en dat u en B(...) zich tot elkaar aangetrokken voelden. Op een avond kwam u terug van uw werk. B(...) was alleen in de compound achtergebleven: haar vader was op zakenreis en uw andere familieleden waren naar een huwelijksfeest vertrokken. B(...) kwam in uw kamer en jullie lieten jullie gevoelens de vrije loop. Van het een kwam het ander en u ontmoagde B(...). Onmiddellijk na de geslachtsgemeenschap kreeg u wroeging en schrik. U liet B(...) in uw kamer achter en vluchtte meteen naar Kaboel. U bent naar uw in de hoofdstad wonende oom (aan moeders zijde) gegaan en legde hem uit wat er gebeurd was. U meende dat H(...) u zou doden en smeekte uw oom om u te helpen. Hij schold u uit en sloeg u, maar regelde wel een smokkelaar. Deze zorgde voor een paspoort met een Turks visum. Twee weken na de feiten bent u vanuit Kaboel met het vliegtuig naar Turkije gevlogen. Van daaruit bent u verder gereisd naar Griekenland. Via Italië en Frankrijk bent u in België aangekomen, alwaar uw zus sedert drie of vier jaar woont. Op 12/04/2010 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de wraak van de vader (uw neef) en de grootvader (uw oom) van B(...) vreest. Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er kan worden getwijfeld aan verzoekers beweerde geboortedatum;
- verzoeker haalt geen feiten of elementen aan waaruit blijkt dat hij Afghanistan verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging, om redenen van ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep;
- verzoeker maakt zijn asielrelaas niet aannemelijk. Zijn verklaringen zijn immers op tal van punten vaag, summier en tegenstrijdig;
- verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan de familie van B. moet vrezen;
- uit de beschikbare informatie blijkt dat er voor burgers in het district Mazar-i-Sharif op dit ogenblik geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om hem de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Hij stelt dat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ten onrechte in twijfel wordt getrokken, dat hij in zijn land van herkomst gezocht werd door criminelen en geen of onvoldoende bescherming kreeg van de Afghaanse autoriteiten en dat zijn verklaringen hoe dan ook aannemelijk en samenhangend zijn.

Verder stelt hij dat het willekeurig geweld nog steeds vrijwel overal in Afghanistan bestaat en niet beperkt is tot bepaalde regio's en dat in het bijzonder de provincie Balkh gevaarlijk is.

2.2. De Raad is van mening dat de commissaris-generaal terecht geoordeeld heeft dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. De commissaris-generaal heeft immers terecht aangehaald dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet weet in welke maand, in welk seizoen of in welk jaar de feiten zich hebben afgespeeld, het opmerkelijk is dat hij niet kan zeggen hoe het zijn geliefde Bahara verder vergaan is en evenmin weet of er nu een conflict bestaat tussen beide gezinnen, hij geen zinnig antwoord of aanvaardbare verklaring kan geven voor het feit dat hij niet eerst trachtte het gebeurde enigszins te verbergen en te verzwijgen en het ook opmerkelijk is dat zijn oom zijn vertrek uit Afghanistan geregeld en bekostigd heeft zonder de toestemming van zijn vader. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet in zijn verzoekschrift. Hij stelt enkel zonder verdere uitleg dat zijn verklaringen hoe dan ook aannemelijk en samenhangend zijn. Uit het voorgaande blijkt echter dat dit niet het geval is. Verder stelt hij dat hij in zijn land van herkomst gezocht werd door criminelen en geen of onvoldoende bescherming kreeg van de Afghaanse autoriteiten, maar toont hij dit op geen enkele wijze aan. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Verder heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er voor burgers in het district Mazar-i-Sharif op dit ogenblik geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het willekeurig geweld nog steeds vrijwel overal in Afghanistan bestaat en niet beperkt is tot bepaalde regio's en dat in het bijzonder de provincie Balkh gevaarlijk is. Hij toont deze beweringen echter niet aan. Bijgevolg bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER